

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Landstinget. № 112.

Femte Session.

69de Møde.

Onsdagen den 15de Februar.

(Forts.)

Solberg (fortsat): Det ærede Medlem har engang, som Minister troer jeg, forelagt en Lov om Børn af blandede Ægteskaber — jeg kan ikke rigtig erindre Litten paa den, fordi vi fik den aldrig siden at see — og der blev senere forelagt en anden Lov om Religionsfrihed, der, saavidt jeg erindrer, slutte den anden lille Lov, som var forelagt af det ærede Medlem. Jeg veed nu ikke, om den Lov, der blev til ved denne Amalgamation, virkelig er et fuldkomment Udtryk af det ærede Medlems Overbeviisning om disse Forhold; det kan jo meget vel være muligt, jeg henstiller det blot til det ærede Medlems Overveieelse. Jeg vil endvidere henvise det ærede Medlem til vor Grundlov. Jeg tør spørge: Er den bleven til paa den Maade, have de ærede Medlemmer af det Ministerium, som dengang gav os Grundloven, virkelig været gennemtrængte af de Grundsætninger, ifølge hvilke denne Lov er bleven til? (M a d v i g: Ja.) Ja, det tvivler jeg aldeles ikke om; men desto glædeligere er det jo; thi der stodder endnu Medlemmer i Hs. Maj. Kongens Raad, som dengang vare med at give Grundloven; det er særdeles glædeligt for mig, fordi det er en Betryggelse for mig under de uuværende mislige Omstændigheder.

Det ærede Medlem har endvidere sagt, at der findes Sogne, hvor der er fire Hovedgaarde paa 32 Tdr. Hartorn — jeg troer endogsaa, at der kan findes fem, men det er Noget, jeg ikke videre skal blive ved, hvorimod jeg vil holde mig til 4, — og at disse fire større Eiendombestiddere skulle kunne sende deres Fuld-

mægtige til Sogneforstanderskabet, Fuldmægtige, der blot skulle være fuldmyndige Mænd af et upletet Rygte. Naar nu det ærede Medlem er saa meget bange for, at disse Sogneforstanderskaber ikke skulle være conservative nok, saa forekommer det mig, at der ikke er viist tilstrækkelig Omhu for disse Mænd, som uden Videre kunne sættes ind i Sogneforstanderskaberne; thi det kan jo tænkes, at det var bare Hundsmænd. (M a d v i g: Ja, det maa jo være det Samme, naar de ere Fuldmægtige fra Herremanden H. Ja, men dermed kunne Gaardmændene ikke være tjente; og dem skal det ærede Medlem ogsaa tage Hensyn til; thi, fordi de ere gode nok for Herremanden, ere de ikke gode nok for de andre Medlemmer, der ere i Sogneforstanderskabet. Jeg skal hermed slutte for denne Gang.

Formanden: Jeg troer ikke, at kunne tilbageholde nogle Dittringer i Anledning af, hvad der blev bemærket af den 2den ærede Landsthingsmand for 6te Kred (Bardenfleth). Det forekommer mig, at han yttrede, at, hvis det Endringsforslag, der var stillet af ham tillige med et andet Medlem, maatte blive antaget, saa kunde der være Anledning til at andrage paa, at et Udvalg blev nedsat, som nærmere kunde overveie, hvad der i denne Sag kunde være at foreslaae. Jeg antager, at det var Mening, at et saadant Udvalg skulde nedsættes under denne Behandling, saa at den skulde afbrydes og dens Fortsættelse udsættes efter Udvalgets Betænkning; men det er derfor, jeg har troet at maatte gøre den Bemærkning, at dette antager jeg ikke kan see. Det er nemlig kun en paabegyndt Behandling, der kan standses og forsaavidt udsættes, for at et Udvalg kan afgive Betænkning over Sagen; men det er mere end en